

CEL VERDWAALT MET WANNES IN STRATEN SINT-ANDRIES

Cel Overberghe op de Oever, die hij vaak schilderde en waar hij nu exposeert. — © FH ANTWERPEN

De voorbije twee jaar schilderde Cel Overberghe het Sint-Andrieskwartier. De tentoonstelling 'Ik wil deze nacht in de straten verdwalen' bij Walden is niet alleen een hommage aan de wijk waarin de artiest woont, maar ook aan zijn vriend Wannes Van de Velde met wie hij meer dan zestig jaar geleden een atelier deelde. "We zijn samen begonnen", blikt de 84-jarige schilder terug.

Frank Heirman

Vrijdag 2 juli 2021

Cel Overberghe en Wannes Van de Velde waren de jonkies van G58, de kunstenaarsgroep die Antwerpen eind jaren vijftig terug op de kaart zette als kunststad. Dat gebeurde met een vernieuwende abstracte beeldtaal. Het is dan ook even met de ogen knipperen bij de recente schilderijen van Cel Overberghe. Nog nooit borstelde hij zo duidelijk herkenbare taferelen.

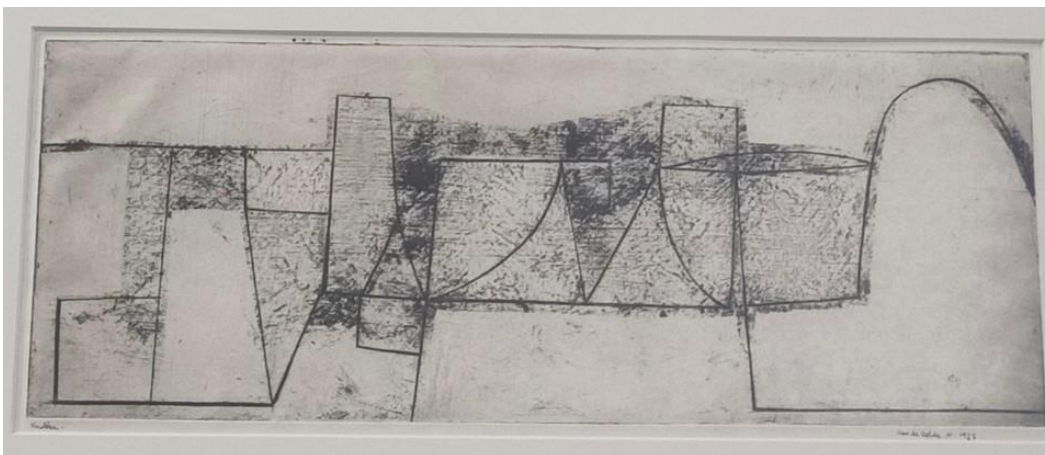
"Ik heb de buurt waar ik nu acht jaar woon me eigen gemaakt door ze te schilderen", zegt Overberghe. "De Oever, de Kloosterstraat en Sint-Andriesplaats lijken hyperrealistisch weergegeven, maar als je stukjes uit de taferelen neemt, zie je wel abstracte patronen. Mij interesseert plastisch vooral de reflectie van het licht of hier en daar opduikende rode blokjes als een laatste band met de abstractie."

De meeste taferelen zijn bij valavond of 's nachts geschilderd met het lied 'Ik wil deze nacht in de straten verdwalen' van Wannes Van de Velde als inspirerende begeleiding. "Wannes heeft lang vlakbij in de Hoogstraat gewoond en hield van de buurt. Het is fijn dat ik deze schilderijen kan tonen in een galerie op de Oever, die op enkele doeken voorkomt."

Sint-Andriesplaats. — © Walden

De tentoonstelling brengt niet alleen het recente werk van Cel Overberghe, maar ook enkele verrassingen van Wannes Van de Velde, die in 2008 aan leukemie overleed. Er is een heel vroeg portretje dat Wannes maakte van zijn schoolkameraad Cel en een bijna abstracte ets uit 1957 die de titel 'Knokke' meekreeg. "Die ets heb ik zien ontstaan aan de Antwerpse Academie waar we toen samen in de etsklas van René De Coninck zaten. We hebben toen ook samen ons eerste muziekgroepje opgericht, een dixielandband met Wannes op banjo, Butch Peleman op drums en ik op trompet. Wannes speelde daarnaast nog flamenco en probeerde mij dat aan te leren. Nadat we samen op reis naar Bretagne waren geweest, heeft Wannes zijn eerste doedelzak gekocht."

'Knokke' (1957) van Wannes Van de Velde. — © Walden

Cel Overberghe en Wannes Van de Velde deelden een atelier in een gangetje in de Kerkstraat. “Wannes was toen nog gefocust op zijn schilderscarrière, later zou de muziek de bovenhand halen”, zegt Overberghe, die zelf plastische kunst de voorrang gaf boven muziek. Nochtans musiceerde hij met jazzgrootheden als Jack Sels en Fred Van Hove. Tegenwoordig speelt hij met de Gentse kunstenaar-muzikant Paul Van Gysegem.

Wannes en Cel in café Het Pannenhuis in 1959. — © Raoul Van den Boom/ MuHKA Archief

“In de galerie- en museumwereld ben ik helaas nooit echt goed aan de bak gekomen”, bekent Overberghe. “Men verweet me dat ik te vaak van richting veranderde alsof ik niet wist wat ik wilde. Galeriers hebben dat niet graag. Ik ben een geboren experimenteel die gewoon geen zin heeft om altijd hetzelfde te maken. Nu zullen ze me misschien verwijten dat ik weer figuratief schilder zoals de nieuwe generatie. Waarom zou ik dat niet mogen doen? Ik doe dat al vele jaren weer zo. Het geeft me elke dag energie in mijn klein atelier bij me thuis.”

www.waldenartstories.com